

Arrest

nr. 93 931 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind: X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 18 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 juli 2012 dienden verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 *ter* van de vreemdelingenwet in. Op 18 juli 2012 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

“ *Reden:*

Artikel 9ter - § 3. 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1. vierde lid.

*Uit artikel 9ter §1, 4° lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.10.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 13/06/2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 04/07/2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. ”
Aldus is de aanvraag onontvankelijk ’
...”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt :

“Schending van artikel 9 ter par. 1, 4de lid en artikel 9 ter par. 3 Vw juncto schending artikel 62 Vw juncto schending van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht conform artikel 2 en 3 van de wet op de motivering van bestuurshandelingen 29 juli 1991, schending van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, schending van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht - kennelijk onredelijke beslissing. De bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd: Artikel 9 ter par. 3 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 8 januari 2012; het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in par. 1, vierde lid. Uit artikel 9ter par. 1 4° en artikel 9 ter par. 3 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24 januari 2011 tot wijziging van het KB van 17 mei 2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 13 juni 2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 4 juli 2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag. Bij gebrek aan een van de in artikel 9ter par. 1 4de lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden. Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in samenlezing met artikel 62 Vw heeft tot doel dat de bestuurde, zelfs als de beslissing niet wordt aangevochten, hem in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat er kan worden beoordeeld of er aanleiding bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Artikel 2 en 3 van de voormelde wet verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overweging op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op afdoende wijze. Het begrip afdoende impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de beslissing. Artikel 9ter par. 3 stelt: De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : (...). Artikel 9 ter par. 1, 4de lid stelt: (...). Uit de motivering van de beslissing blijkt dat het medisch attest niet zou voldoen aan artikel 9 ter par. 1, 4de lid. Verzoeker stelt echter vast dat hij wel degelijk het standaard medisch attest heeft voorgelegd zoals voorzien in artikel 9 ter par. 1, 4de lid. Verzoekers stelt tevens dat het attest werd opgesteld door zijn arts dokter R. S. De arts heeft op een dit standaard medisch getuigschrift ingevuld. Dokter R. S. verwijst echter naar zijn bijlage. Zeker de bijlage dd. 25 juni 2012. Uit dit schrijven in duidelijk en alles wat gevraagd wordt in het medisch attest staat echter daarin vermeld. De dokter is van mening, en terecht, dat dit niet allemaal dient herhaald te worden. Hij heeft een uitgebreid verslag geschreven. Dit werd als stuk gebruikt omdat dit verslag alle punten bevat die het medisch attest dient te bevatten. Onder punt B: Diagnose waarbij de volgende vraag gesteld wordt: Gedetailleerd beschrijving van de aard en de ernst van de aandoening op basis waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter wordt ingediend. Verzoekers stellen vast dat de arts de vraag heeft beantwoord. Hij heeft dit beantwoord in zijn verslag dd. 25 juni 2012. Onder punt C wordt de vraag gesteld: Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B. Ook dit deel is terug te vinden in het verslag dd. 25 juni 2012. De vragen uit de andere punten zijn allemaal terug te vinden in het verslag van 25 juni 2012. Bovendien stelt verzoeker vast dat het standaard medisch getuigschrift op geen enkel punt wijst op de ‘graad’ en de ernst van de ziekte. Nergens wordt er aan de dokter gevraagd om de graad van de ziekte te vermelden. De arts doet wat er hem gevraagd wordt en vult op het standaard medische attesten in waarbij hij verwijst naar zijn verslag dd. 25 juni 2012. Artikel 9 ter par. 3 4de lid stelt

inderdaad dat verzoeker het standaard medisch attest dienen voor te leggen. Hij heeft dit gedaan. Doch het kan aan verzoeker niet kwalijk genomen worden dat dit standaard attest echter niet uitdrukkelijk 'graad van de ziekte en de ernst' vermeld. De verwerende partij staat erop dat het standaard medisch attest wordt gebruikt doch de vraag naar de 'graad van de ernst' van de ziekte wordt in dit standaard medisch attest niet duidelijk opgenomen zodat de behandelende geneesheer van verzoeker dit dan ook niet kan invullen. Als verwerende partij vit over een dergelijke zaak dan dient het medisch getuigschrift anders te worden opgesteld en een deel Bbis te bevatten met de uitdrukkelijke vraag: haar graad van ernst. In het medisch getuigschrift werd enkel en alleen haar ernst gevraagd. Verzoeker is echter van oordeel dat de medische attesten van verzoeker in zijn 'geheel' dient bekeken te worden tezamen met het verzoekschrift en alle stukken. De raadsman van verzoeker heeft echter in zijn verzoekschrift de ziekte verder uitgewerkt. Het kind van verzoeker lijdt aan een erge vorm van infantiel autisme. Uit de stukken die bij de aanvraag werden gestopt kan dienst vreemdelingenzaken kan niet onder stoelen of banken steken dat de autistische aandoening die het kind heeft niet ernstig is. Verwerende partij kan dus niet ernstig voorhouden dat de aandoening niet ernstig zou zijn. De behandeling is noodzakelijk volgens de dokters om een escalatie te voorkomen. Het medisch attest - die echter geen vraag stelt met betrekking tot 'haar graad van ernst' van de aandoening dient in samenlezing gelezen worden met het verzoekschrift die werd opgemaakt en met de stukken. Dus indien het medisch attest, tezamen met het verzoekschrift en de andere medische attesten de dokter en van de hulpinstellingen, in zijn geheel wordt geraadpleegd, kan wel degelijk vastgesteld worden dat 'wel' uitspraak gedaan wordt omtrent de ernst van ziekte. Verzoeker kan verwijzen naar zijn verzoekschrift waarop op de tweede pagina duidelijk staat vermeld: L 'enfant n ' a aucune automie dans les activités de la vie journalière; il ne peut ni se laver, ni s 'habiller, il mange avec les mains. L'incontinence est complète tant pour les selle que pour uriner. L 'exonération fécale se fait une à deux fois par semaine; les selles sont dures. L'alimentation est très peu variée. M. consomme essentiellement de la viande, des chips et des sucreries. Il n 'a pas d'hoire de repas bien établi. Derhalve kan het kind niet alleen leven. Bovendien bonkt het kind constant met zijn hoofd op de tafel of op de muren. Het kind heeft derhalve een zelfvernietigend gedrag. Als een zelfvernietigend gedrag niet ernstig is wat is er dan wel ernstig. Houdt een zelfvernietigend gedrag niet in dat de aandoening dat het kind heeft een reëel risico inhoudt voor zijn leven. Nergens in de wet staat vermeld dat de voornoemde drie medische gegevens expliciet dienen vermeld te zijn in het medisch attest. Alle voorliggende gegevens dienen samen bekeken worden teneinde een oordeel te kunnen vellen over het al dan niet aanwezig zijn van de nodige medische gegevens. Derhalve werden alle noodzakelijk gegevens verschaft. Verwerende partij zou tevens tot deze conclusie gekomen zijn indien zij het medisch attest te zamen met de stukken met de nodige zorg en aandacht had nagelezen. Uit de beslissing blijkt echter enkel en alleen maar dat de dienst vreemdelingenzaken niet de moeite heeft genomen om de stukken te lezen en te bestuderen. Het ingevulde medisch attest die dient neergelegd te worden, geldt slechts als richtlijn voor de verwerende partij. Sowieso voert de verwerende partij een controle uit op de ingeroepen gezondheidssituatie van verzoeker. Bovendien kan er van de dokter niet verwacht worden dat hij alles nogmaals overschrijft hetgeen hij al uitgebreid heeft neergeschreven in zijn verslag. Het oordeel of de gezondheidssituatie al dan niet ernstig is behoort de arts-deskundige, gemandateerd door de verwerende partij en niet de behandelende arts. Bovendien betreft het oordeel met betrekking tot de gezondheidssituaties de gegrondheid van het verzoek en dus niet de ontvankelijkheid. Derhalve is artikel 9 ter par. 3 Vw geschonden gezien in casu enkel en alleen de ontvankelijkheid van het verzoek mag onderzocht worden doch niet de grond van de zaak. Artikel 9 ter par. 3 stelt op limitatieve wijze wanneer de verwerende partij de aanvraag onontvankelijk mag verklaren. de vraag werd per aangetekende brief gedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken de identiteit werd aangetoond medisch getuigschrift werd voorgelegd. Het betreft het medisch getuigschrift dat door de koning werd voorgeschreven. Dit medisch getuigschrift stelt NIET de vraag naar 'haar graad van ernst'. Doch alles in samenhang (medisch getuigschrift, de stukken en verzoekschrift) kan de ernst wel degelijk bepaald worden. Doch de bepaling van de ernst en eventueel graad komt enkel toe in de gegrondheidsfase en dus niet in de ontvankelijkheidsfase. Derhalve is een schending van artikel 9 ter par. 3 aan de orde en dit in samenlezing met artikel 9 ter par. 1 4de lid. Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing een schoolvoorbeeld is van steeds terugkerende onwil in hoofde van verwerende partij. De bestreden beslissing is een staaltje van de voortdurende schendingen van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur en de zorgvuldigheidsplicht door de verwerende partij. Dit is duidelijk zonder twijfel. Ieder pietluttig gebrek of onduidelijk element is voor de verwerende partij voldoende om een aanvraag tot regularisatie onontvankelijk dan wel ongegrond te verklaren, zonder de aanvragen hierop te wijzen zodoende toch op zijn minst aan de aanvrager de kans te geven het tekort te vervullen of het onduidelijk element te verklaren. De opmerking dat 'haar graad van ernst' van de ziekte niet vermeld wordt op het medisch attest kan niet weerhouden worden gezien het in het medisch attest niet gevraagd wordt dit in te vullen. Bovendien is zoals hierboven gezegd duidelijk dat verwerende partij in samenlezing met het medisch attest en het verzoekschrift wel degelijk de ernst kan bepalen.

Doch hier rijst de vraag zoals hierboven gesteld dat dit een onderzoek is naar de gegrondheid van de aanvraag en dus niet rijst met de limitatieve opsomming zoals vermeld in artikel 9 ter par. 3 Vw. Verwerende partij heeft nagelaten het medisch attest, de stukken en het verzoekschrift grondig de analyseren, maar slecht heel oppervlakkig prima facie toets heeft uitgevoerd, het geen tevens heeft bijgedragen tot de conclusie dat de ernst van de aandoening niet zou genoteerd zijn. Dergelijke werkwijze strookt niet met de werkwijze die mag verwacht worden van een behoorlijk besturende overheid. Tot slot kan er gelet op de voorgaande uiteenzetting, geconcludeerd worden dat er in casu sprake is van machtsmisbruik uitgaande van de verwerende partij. Dergelijke praktijken kunnen geenszins getolereerd worden! Impliciet staan alle nodige gegeven genoteerd in het medisch attest en expliciet in het verzoekschrift. Bovendien bevat het standaard medisch getuigschrift geen vraag naar haar graad van ernst. Er is derhalve volledig voldaan aan artikel 9 ter par. 1, lid 4 Vw. Er kan verwacht worden van de verwerende partij, als zijnde een administratieve overheid, dat de nodige zorgvuldigheid aan de dag wordt gelegd bij de beoordeling van een dossier: namelijk het analyseren van het medisch attest tezamen met het verzoekschrift. De weigering is als onredelijk. De bovenstaande rechtsregels en beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel zijn zonder meer geschonden waardoor verwerende partij tot een onredelijke beslissing is gekomen. Als allerlaatste punt wensen verzoekers te verwijzen naar hun stuk 3. Het betreft een recent arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de zaak M. M. Aldaar werd een beslissing tot machtiging tot verblijf conform artikel 9 ter genomen met identiek dezelfde motivering. De vraag tot machtiging tot verblijf werd onontvankelijk verklaard. De Raad voor Vreemdelingenzaken heeft in het arrest de onontvankelijkheidsbeslissing terecht vernietigd. Verzoekers vragen dan ook hier dat de Raad de beslissing tot onontvankelijkheid zal vernietigen gezien de motivering identiek is.”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

- 1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;*
- 2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoot op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;*
- 3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;”*

Overeenkomstig artikel 9ter, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het medisch getuigschrift te voldoen aan de volgende voorwaarden:

“Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.”

Uit de bewoordingen van artikel 9ter van de vreemdelingenwet blijkt dat het medisch attest drie zaken dient te vermelden: de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. *In casu* werd de bestreden beslissing genomen om reden dat het medische getuigschrift de graad van ernst niet vermeldt.

Verzoekers erkennen dat het standaard attest niet uitdrukkelijk de "graad van de ernst van de ziekte" vermeldt. Verzoekers stellen dat hun arts "verwijst naar een bijlage" waarin wel de graad van ernst zou vermeld staan. Verder houden zij voor dat het standaard medisch getuigschrift niet vermeldt dat de "graad van ernst" van de ziekte moet worden vermeld, zodat dit niet kan worden vereist. Tot slot menen verzoekers dat zij de ernst van de ziekte voldoende hadden uitgewerkt in het verzoekschrift inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf. Zij betogen dat de wet niet voorschrijft dat de graad van ernst van de ziekte expliciet dient te worden vermeld in het medische getuigschrift.

Uit het administratief dossier blijkt dat het standaard medisch getuigschrift dat verzoekers hebben voorgelegd summier is ingevuld door de behandelend geneesheer en nagenoeg niets vermeldt. In dit standaard medisch getuigschrift wordt er niet verwezen naar enige bijlage. Verzoekers hun betoog desbetreffend mist feitelijke grondslag.

Verzoekers stellen dat het medische getuigschrift niet vermeldt dat de graad van de ernst van de ziekte dient te worden ingevuld en om die reden de graad van ernst niet wordt vermeld. In het voorgelegde medisch getuigschrift wordt duidelijk verzocht het volgende te vermelden: "*B/ DIAGNOSTIC: description détaillée de la nature et du degré de gravité des affections sur base desquelles la demande d'autorisation de séjour sur pied de l' Article 9ter est introduite.*"

Verzoekers kunnen niet gevolgd worden waar zij betogen dat rekening had moeten worden gehouden met hetgeen zij in hun aanvraag om machtiging tot verblijf hebben gesteld. De wet vereist duidelijk dat het voorgelegde medisch attest de graad van ernst moet vermelden. De bewoordingen van de wet zijn zeer duidelijk en laten geen ruimte voor interpretatie. Hetgeen verzoekers in hun aanvraag stellen, kan dan ook niet mee in aanmerking worden genomen. Overigens zijn verzoekers zelf geen arts, zodat moeilijk valt in te zien welke dienstige medische informatie zij zouden kunnen verstrekken over de graad van de ernst.

Verzoekers kunnen tot slot niet dienstig verwijzen naar een arrest van deze Raad waarbij een onontvankelijkheidsbelissing in een ander dossier werd vernietigd. Zij tonen op geen enkele wijze aan dat dit arrest tot stand is gekomen in identieke omstandigheden als deze van voorliggend dossier.

De gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris oordeelde niet op kennelijk onredelijke wijze dat verzoekers hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC